

ВЕРСИФІКАЦІЯ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА І СИДОРА ВОРОБКЕВИЧА 70-Х РОКІВ ХІХ СТОЛІТТЯ

Світлана Протасова. Версифікація Юрія Федьковича і Сидора Воробкевича 70-х років ХІХ століття.

У статті здійснено аналіз творів 70-х років ХІХ століття двох буковинських поетів – Ю. Федьковича та С. Воробкевича. На основі наведених даних ми фіксуємо як спільні, так і відмінні форми у системах віршування.

У Ю. Федьковича частка силабічних творів складає 49,3 %, у С. Воробкевича – 87,75 %. Частка силабічно-тонічних творів у С. Воробкевича є значно меншою (12,25 %), ніж у Ю. Федьковича (33,3 %). Спільними є лише два метри – це Амф 4 та Амф 4343.

Щодо строфіки, у творах превалюють строфічні вірші (92 % – у обох авторів). Найбільше поезій написано катреном, причому у С. Воробкевича вони характеризуються неповним римуванням. Як і у попередні роки, поети віддають перевагу точній римі (у Ю. Федьковича – 52 %, у С. Воробкевича – 81 %). Так, у Ю. Федьковича рима здебільшого однограматична (61,6 %), а у С. Воробкевича – дієслівна (45 %).

Ключові слова: версифікація, силабо-тоніка, силабіка, метрика, ритміка, строфіка, римування.

Світлана Протасова. Стихослодження Юрія Федьковича і Сидора Воробкевича 70-х років ХІХ століття.

В статті проаналізовані сочинення 70-х років ХІХ століття двох буковинських поетів – Ю. Федьковича і С. Воробкевича. В результаті дослідження спостерігаються як загальні, так і різні форми в системах стихослодження.

У Ю. Федьковича частка силабічних сочинень становить 49,3 %, у С. Воробкевича – 87,75 %. Силабічно-тонічних поезій у С. Воробкевича суттєво менше (12,25 %), ніж у Ю. Федьковича (33,3 %). Загальними є лише два метри – це Амф 4 та Амф 4343.

Відносно строфіки, строфічні сочинення домінують у поезії обох авторів (92 %). Найбільше віршів написано катреном, причому у С. Воробкевича вони характеризуються неповним римуванням. Як і в попередні роки, поети віддають перевагу точній римі (у Ю. Федьковича – 52 %, у С. Воробкевича – 81 %). Так, у Ю. Федьковича рима в більшості випадків однограматична (61,6 %), а у С. Воробкевича – дієслівна (45 %).

Ключові слова: стихослодження, силабо-тоніка, силабіка, метрика, ритміка, строфіка, римування.

Svitlana Protasova. Versification of Yuri Fed'kovych and Sydir Vorobkevych in the 70s of the 19th century.

Work analysis of two Bukovynian poets – Y. Fed'kovych and S. Vorobkevych in the seventies of the 19th century was performed in this article. On the basis of the given data we determine both common and different forms in the poetry systems.

The part of the syllabic works by Y. Fed'kovych constitutes 49,3 % and 87,75 % in the works by S. Vorobkevych. The part of the syllabo-tonic works by Vorobkevych is considerably less (12,25 %) in comparison with the works by Y. Fed'kovych (33,3 %). We find common features in 2 metres – Amf 4 and Amf 4343.

As to strophe, strophe works prevail in the poetry of both authors (92 %). Most of the poems have been composed by quatrain in the poetry of S. Vorobkevych. They are characterised by imperfect rhyme. Previous years, poets give preference to exact rhyme. It constitutes 52 % in the works by Y. Fed'kovych and 81 % in the works by S. Vorobkevych. Rhyme words mostly belong to the same part of speech (61,6 %) in the works by Y. Fed'kovych and we distinguish verb rhyme (45 %) in the works by S. Vorobkevych.

Key words: versification, syllabo-tonic versification, syllabic versification, metrics, rhythmic, stanza system, rhyming.

На сьогодні ми все ще не маємо загальної картини української версифікації ХІХ століття. Тому важливу роль відіграють дослідження віршування окремих авторів. Спробуємо описати версифікацію 70-х років ХІХ століття двох буковинських поетів, які присвятили своє життя служінню та національному відродженню рідного краю – Юрія Федьковича та Сидора Воробкевича.

Дані про віршову майстерність Ю. Федьковича 70-х років ми можемо почерпнути у статті В. Півторака „Віршування Ю. Федьковича 70-х років” (2005). У ній дослідник подає аналіз 69-ти Федьковичевих творів, з яких „34 (49,3 %) – силабічні, 23 (33,3 %) – силабо-тонічні, 12 (17,4 %) – ПК” [3, с. 202]. Силабічні твори Ю. Федьковича представлені шістьма розмірами: 8- і 7-складовим віршем (75 %), 8-складовим (32,3 %), 10-складовим (5+5), 12-складовим (5+7), 13-складовим (8,5,8,5), 14-складовим (8,6,8,6) – 38,2 %. Автор виокремлює такі силабо-тонічні метри як ямб (Я4, Я5) – 52,2 %, амфібрахій (Амф3, Амф4, Амф4242, Амф4343, Амф 444443). Ю. Федькович вдавався до використання дольника (Дк4343) та катреного логаета (Амф22Х4Амф2), (Дк4Дк4Амф4Амф4Дк4Амф4). Поет застосовує поліметричні конструкції, в яких поєднує Я4 з 14-складовим силабічним віршем, 13-складовик з Я4, 14-складовик з 8-складовим, 13-складовик (8,5,8,5) з 8-складовим, Амф1 з 8-складовиком (4+4), Д2 з 8-складовим силабічним віршем. Серед поетичних творів Ю. Федьковича зафіксовано 64 строфічні поезії та усього 5 астрофічних, що

відповідно становить 92,8 % та 7,2 % від загальної кількості творів цього періоду. Найбільше віршів написано катреном, хоча Ю. Федькович використовував і такі строфи як двовірш, шестивірш, восьмивірш, секстину, октаву. Для більшої частки творів поета (46,9 %) характерне перехресне римування (АВАВ, аВаВ, АbAb). Оповите римування зі схемою АВВА було використано лише у вірші „Савл і Давид”. Неповне перехресне римування (ХАХА, хАхА, х’аХа, хаха, ААХА) становить 37,5 % віршів, що написані катреном. Різнострофічні поезії складають 31,2 %, астрофічну будову мають 12,5 % творів. Ю. Федькович надає перевагу використанню точної рими (52 %). Рима переважно однограматична (61,6 %). Поет застосовує глибокі рими (так – відтак, освіть – віть), складені (чому же – оружжі, я-то – почато), різнонаголошені (опівніч – ніч), рідше – тавтологічні (моя – моя, так – так) [3].

Щодо поетичних творів С. Воробкевича 70-х років, то цього десятиліття С. Воробкевич створив кількісно менше поезій, ніж Ю. Федькович (38 віршів і 2 п’єси, в яких налічуємо 26 віршованих фрагментів).

В означений період поет в основному звертався до силабіки (87,75 %) та силабо-тоніки (12,25 %).

Серед рівноскладових силабічних віршів, що становлять 13,85 % від загальної кількості, виокремлюємо шестискладовик, восьмискладовик, тринадцятискладовик і чотирнадцятискладовик.

У 70-х роках автор вдавнявся до шестискладовика лише двічі (3 % від усіх творів) у п’єсі „Убога Марта” (1878). Наведемо приклади:

Ой на що-сь стелив ся,	υυ υ υ
Барвінку хрещатий	υ υυυ υ
Та коли талан мій	υυ υ υ
У тричи проклятий! [6, с. 114-115],	υ υυυ υ
або:	
Ой ти, щастє неньки,	υ υ υ υ
Сину мій маленький!	υ υ υ υ
Ой, учися в школі,	υυ υ υ
Щоб не знав неволі! [6, с. 127].	υυ υ υ

Відсоток силабо-тонізації у шестискладовику – 15.

Восьмискладовик (1,6 %) фіксуємо у тій же п’єсі усього один раз:

Пливе качка по Дунаю, –	υ υ υ υυ υ	4+4 (8)
Що робити, я не знаю.	υ υ υ υ	4+4 (8)
Тяжко в світі бідній жити,	υ υ υ υ	4+4 (8)
Воліла би-м ся втопити [6, с. 98].	υ υυ υυ υ	4+4 (8)

Кількість силабо-тонізованих рядків складає 25%.

У ритмі тринадцятискладовика зі схемою 8+5 витримані твори „Козак Торба” (1871), „Монастирська рожа” (1874), „Панська пімста” (1878), „Колиска і домовина” (1879), що становлять 6,25 % від загальної кількості поезій. Для усіх чотирьох віршів характерна жіноча цезура та чоловіча рима. Наведемо приклад першого:

Десь над морем у пустині монастир стоїть...
Там слухаєсь – в казці кажуть – чудо з давніх літ:
Кому в ночі спаде рожа в килию малу,
Тому більше не читати псалтирю сьвяту [5, с. 100].

υ υ υ υ υ υυ υ υ	8+5 (13)
υ υ υ υ υ υ υ υ	8+5 (13)
υ υ υ υ υ υ υ υ	8+5 (13)
υ υ υ υ υ υυ υ υ	8+5 (13)

Відсоток силабо-тонічних рядків у 13-складовиках складає 11,4.

Для балади „Скаменілий богач” (1874) притаманний ритм тринадцятискладовика зі схемою (7+6)2.

У одній пісні з п’єси „Гнат Приблуда” (1875) наявний ритм чотирнадцятискладовика зі схемою (8+6)2. Наприклад:

Гуцулочки-коломийки, хто вас зна співати,
Тому ноги здоймають ся, аж гинуть гуляти!

Ой як-же нам не гуляти, – та в гуцулці сила,
Що до тебе, як до меду, липне чорнобрива [6, с. 36].

U U U U U U U U || U U U U U U 8+6 (14)

U U U U U U U U || U U U U U U 8+6 (14)

U U U U U U U U || U U U U U U 8+6 (14)

U U U U U U U U || U U U U U U 8+6 (14)

Частка різноскладових силабічних творів складає 60,96 % від загальної кількості, з них 51,56 % – урегульовані, 9,4 % – неврегульовані різноскладовики.

Серед урегульованих різноскладовиків 70-х років фіксуємо дев'ятискладовик з катренною схемою 5,4,5,4 (1,6 %) у п'єсі „Убога Марта”:

На-що нам школи, U U U U U U 5

Школи – га? пчхе! U U U U 4

Коли в нас коршма, U U U U U U 5

Коршмонька є? [6, с. 85]. U U U U 4

Силабо-тонічні рядки становлять 24 %.

Ритм дванадцятискладовика (1,6 %) з катренною схемою 7,5,7,5 фіксуємо у поета вперше у баладі „Три круки” (1870). Наприклад:

Ой летіли круки три, U U U U U U U U 7

сіли над Дніпром, U U U U U 5

стали грати ся всі три U U U U U U U U 7

дзюбом і крилом [5, с. 322]. U U U U U 5

Силабо-тонізовані рядки у баладі не перевищують 5 %.

Поезії „Чи гостинця ви принесли” (1876), „Як щаслив ти, друже-брате” (1877), „До Сучави я на прощу” (1879), два віршованих фрагменти з п'єси „Убога Марта” та один з п'єси „Гнат Приблуда” мають ритм 13-складовика з катренною схемою 8,5,8,5, що становлять 9,38 % від усіх творів цього періоду. Наприклад:

Чи гостинця ви принесли U U U U U U U U 8

бідній сироті U U U U U 5

з чужиньки, щебетливі U U U U U U U U 8

ластівки малі? [5, с. 107]. U U U U U 5

Силабо-тонізовані рядки становлять 18 %.

Як і у попередньому періоді, у 70-х роках С. Воробкевич активно розробляє форму 14-складовика з катренною схемою 8,6,8,6. Такий ритм притаманний 34,38 % віршів та віршованих фрагментів із п'єс: „Іван з Путилова” (1870), „Ще дитиною в городі” (1870), „Прилетіли ластівоньки” (1871), „Ставок в долині там стояв” (1871), „Одним доля на сорочку” (1873), „У степу” (1876), „Молодості, відрадості” (1876), „Жовнірська пісня” (1878), „Ой бодай ти керниченько” (1878), „Жнуть жінці там колосисте” (1878), „Ти циганський ковалику” (1879). Наведемо приклади:

Прилетіли ластівоньки U U U U || U U U U 8

з далекого краю U U U U U 6

та співають, літаючи: U U U U || U U U U 8

„Витаєм тя, маю!” [5, с. 95]. U U U U U 6

У чотирнадцятискладових творах фіксуємо 22 % силабо-тонізованих рядків.

Дещо більшою у цьому десятилітті є частка п'ятнадцятискладовиків (4,6 %) з катренною схемою 8,7,8,7, у 60-х роках вона становила 2 %. Це такі твори: „Пісня черновецьких паничів з року 1800” (1871), „Руска пісня” (1879), „Убога Марійка” (1879). Наведемо строфу з „Рускої пісні”:

Зазвеніло разом, браття, U U U U U U U U 8

піснь воскресну і нову, U U U U U U U 7

і двигнім ся, як той Фенікс, U U U U U U U U 8

позабудьмо долю злу! [5, с. 119]. U U U U U U U 7

Відсоток силабо-тонізації рядків – 30.

Різноскладові неврегульовані силабічні рядки властиві пісням у п'єсах „Гнат Приблуда” та „Убога Марта” і становлять 9,4 % від усіх поезій. Фіксуємо тут такі структурні схеми: 2 – 8, 4 – 6, 5 – 6, 5 – 7, 6 – 8. Наприклад:

Чобан вівці корняє,	└┐└┐┐┐└┐	7
Гей! гей! корняє!	└└┐└┐	5
І скалами і верхами	┐└┐┐┐┐└┐	8
Зі своїми овечками	┐┐└┐┐┐└┐┐	8
Кочує, мандрує	┐└┐┐└┐	6
І в трембіту грає,	┐┐└┐└┐	6
Гей! гей! [6, с. 23].	└└	2

Поліметричними (10,94 %) вважатимемо поезії, в яких наявні два ритми, що чергуються. Наприклад, для „Пісні черновецьких панночок з року 1800” (1871) характерними є ритми 14-складовика (8,6,8,6) і 15-складовика (7,7,8,8), для твору „Старий монастир” (1876) – ритми 12-складовика (12,12,12,12) і 14-складовика (8,6,8,6), „Що будете пити, братя?” (1876), „Ви дівочи сині очі” (1877) – 14-складовика (8,6,8,6) і 8-складовика (8,8,8,8), „На сім краснім божім сьвіті” (1878) – 13-складовика (8,5,8,5) і 14-складовика (8,6,8,6), „Над потоком гай, гай!” (1879) – 6,6,8,6, 8,6,8,6, 8,6,6,6.

Поема „Гостинець із Боснії” (1879) складається з чотирьох частин, для кожної з яких характерний окремий ритм. Так, для першої частини характерний ритм 14-складовика з катренною схемою 8,6,8,6. Друга частина поеми – це приклад чотиристопного амфібрахія з жіночою цезурою після другої стопи:

Чи помір, чи голод загостив?	┐┐└┐└┐ ┐└┐┐└
Чому він завоєм сумним ся покрив?	┐└┐┐└┐ ┐└┐┐└
Де глянеш, лиш тоска, горяча слеза,	┐└┐┐┐└ ┐└┐┐└
з розпачи у грудях застигла душа [5, с. 338].	┐└┐┐└┐ ┐└┐┐└

У цій же частині фіксуємо також ритм різноскладового неврегульованого силабічного вірша зі структурною схемою 6 – 8:

Трам, там, там! Трам, там, там!	└┐┐└┐┐	6
Чуй, як кличе барабан	└┐└┐┐┐└	7
на той танець, де в гармати	┐└└┐┐┐└┐	8
знають мило пригравати [5, с. 339].	└┐└┐┐┐└┐	8

Для третьої частини характерний ритм неврегульованого різноскладовика 6 – 10, а для четвертої частини – ритм урегульованого різноскладовика з катренною схемою 10,7,10,7. Наприклад:

Пролетів ангел по Буковині	┐└┐└┐ ┐┐┐└┐	10
у поперек і у шир:	┐┐└┐┐┐└	7
„Тіште ся, люди, війна скінчилась	└┐┐└┐ ┐└┐└┐	10
і настав вже божий мир!..” [5, с. 348].	┐┐└┐└┐└	7

Будова 12,25 % творів окресленого періоду має силабо-тонічний характер.

Тристоповий ямб (6,25 %) характерний для творів „Лік на похмілє” (1878), „Наш сьвіт великий, кажуть” (1879), „Щастє” (1879), „Дзвіночок долом чути” (1879). Наведемо приклад з поезії „Щастє”:

Далеко десь над морем	┐└┐└┐└┐
здіймає ся скала,	┐└┐┐┐└
висока, як Карпати,	┐└┐┐┐└┐
цілісенька зі скла [5, с. 120].	┐└┐┐┐└

Урегульований Я4343 (3 %) властивий віршам „Заграй, ти Цигане старий” (1870) та „Каплиця” (1876). Наведемо приклад останнього:

Каплицю знаю я малу,	┐└┐└┐└┐└	Я4
там відпуст є щоднини,	┐└┐└┐└┐	Я3
там серця твого жаль тяжкий	┐└┐└┐└┐└	Я4
як вранці мрака гине [5, с. 108].	┐└┐└┐└┐	Я3

Ритм чотиристового амфібрахія з жіночою цезурою після другої стопи характерний для поезії „Марійка” (1875). Наприклад:

„Дитино рідненька, що сталося з тобов?	υ┘υυ┘υ υ┘υυ┘
І днину і нічку долинов, горов	υ┘υυ┘υ υ┘υυ┘
шукала-м, питала-м. Де-сь була? скажи!	υ┘υυ┘υ υ┘υυ┘
На двоє серденька у грудях не рви” [5, с. 325].	υ┘υυ┘υ υ┘υυ┘

Рядків з позасхемними наголосами та атонаціями не фіксуємо.

Урегульований амфібрахічний різностоповик (Амф 4343) з постійною жіночою цезурою становить основу ритму вірша „Для мене однак” (1876). Наприклад:

Лиш ніби я бачу, що світ наш цілий	υ┘υυ┘υ υ┘υυ┘	Амф 4
у одіж хорошу убрав ся;	υ┘υυ┘υ υ┘υυ	Амф 3
лиш ніби я чую, як лугом малий,	υ┘υυ┘υ υ┘υυ┘	Амф 4
веселий потік розігрався [5, с. 106].	υ┘υυ┘υ υ┘υυ	Амф 3

У поезії С. Воробкевича в означений період превалюють строфічні твори (92 %), хоча часто сам автор їх не поділяє на строфи. Серед них помітно переважають монострофічні поезії – 84 %, різнострофічні становлять 8 %. Частка астрофічних творів також складає 8 %.

Серед монострофічних творів безсумнівною є перевага чотирирядкових, хоча близько 47 % творів автор не поділяє на строфи. Найбільша кількість катренних творів характеризується неповним римуванням (57,5 %), що на 3,5 % більше, ніж у попередньому десятилітті. Серед них переважає римування АbСb (26 %): „Пісня черновецьких паничів з року 1800”, „Чи гостинця ви принесли”, „Як щаслив ти, друже-брате”, „Лік на похміле”, „Щастє”, „До Сучави я на прощу”, „Дзвіночок долом чути”, „Убога Марійка”, „Руска пісня”, „Наш світ великий, кажуть”. Наведемо приклад:

Поля, потоки, скали	А
і все прекрасне тут, –	b
то моя Буковина,	С
мій милий, синій Прут! [5, с. 118].	b

Для 24 % творів характерна схема римування АbСb: „Прилетіли ластівоньки”, „Ще дитиною в городі”, „Одним доля на сорочку”, „У степу”, „Молодости, вірадрости”, „Жнуть жінці там колосисте”, „Ой бодай ти керниченько”, „Ти циганський ковалику”, „Над потоком гай, гай!”. Наведемо приклад з поезії „Ти циганський ковалику”:

Скуй залізне серденько	А
і вложи у груди,	В
бо лиш так я жити зможу,	С
лекше мені буде [5, с. 123].	В

Два твори (5 %) написано зі схемою римування аbсb („Три круки”, „Ставок в долині там стояв”) та один твір (2,5 %) – зі схемою аbсb („Каплиця”). Наприклад:

Ставок в долині там стояв	a
і хатка на горі,	b
а при лотоках у кутку	c
стояли дві вербі [5, с. 95].	b

На відміну від попереднього десятиліття, у 70-х роках у С. Воробкевича парне римування представлене лише однією схемою (aabb) у семи віршах, що становлять 18 % від загальної кількості: „Панська пімста”, „Скаменілий богач”, „Монастирська рожа”, „Колиска і домовина”, „Марійка”, „Козак Торба”:

Розстелило ся Вільково, мов зелений сад,	a
все в порядку – двір, фільварок, – всюди мир і лад:	a
тут ставочок, загорода, а там знов шпихляр,	b
там кошара, де загонить овечок вівчар [5, с. 326].	b

Перехресне римування аbаb фіксуємо в одному творі – „Для мене однак” (2,5 %):

Для мене однак, чи осінь, весна,	a
Чи сонце, чи студінь, морози, –	В
Давно вже у бідному серцю зима	a
І муки і горе і сльози [5, с. 106].	В

Для 22 % поезій характерне несистемне римування: аВсВ і аВаВ („Заграй, ти Цигане старий”), АВАВ, АВСВ і ааВВ („Пісня черновецьких панночок з року 1800”), АВСВ, АbСb і ааbб („Гостинець з Боснії”), ааbб і АВСВ („Старий монастир”), АbСb і ААВВ („Що будете пити, брата?”), АВСВ і ААВВ („Ви дівочи, сині очі”, „Жовнірська пісня”), АbСb і АВСВ („На сім краснім божім сьвіті”).

Один раз поет вдався до дев'ятирядника. Дев'ятивіршова строфа з римуванням АВСВDFEFG характерна для твору „Іван з Путилова” (1870).

Три твори є різнострофічними. Так „Пісню черновецьких паничів з року 1800” склали строфи з чотирьох та шести рядків. У поезії „Монастирська рожа” фігурують шестирядники і десятирядники. У баладі „Убога Марійка” – використано двовірші, шестивірші та восьмивірші.

У більшості поетових творів цього періоду чоловічі та жіночі рими чергуються у різній послідовності. Однак існують поезії тільки з чоловічими або тільки з жіночими римами.

Жіноча рима характерна для таких поезій, як „Іван з Путилова”, „Ще дитиною в городі”, „Прилетіли ластівоньки”, „Одним доля на сорочку”, „У степу”, „Молодости, вірадоности”, „Ви дівочи сині очі”, „Жнуть жінці там колосисте”, „Ой бодай ти керниченько”, „Жовнірська пісня”, „Ти циганський ковалику”, „Над потоком гай, гай!”.

У творах „Три круки”, „Козак Торба”, „Скаменілий богач”, „Марійка”, „Панська пімста”, „Ставок в долині там стояв”, „Монастирська рожа”, „Колиска і домовина” спостерігаємо чоловічу риму. Дактилічних рим у творах не фіксуємо жодного разу.

У віршах поета превалує точна рима (81 %). Тільки вона характерна для поезій „Колиска і домовина”, „Іван з Путилова”, „Заграй, ти Цигане старий”, „Старий монастир”. У більшості творів засвідчено більшу або меншу кількість приблизних і неточних рим. Приблизна рима становить 12 %. Найбільше приблизних рим у поезії „У степу”: *сизокрили – могилу, дозріла – біле, хоче – ночі, простори – море та інші*. Неточна рима (7 %) найчастіше фігурує у вірші „Одним доля на сорочку”: *точить – очі, хоче – точить, милий – сили, світить – у літі* та інші.

Рима у поета здебільшого дієслівна (45 %). Частка однограматичних рим становить 29 %, різнограматичних – 26 %.

Автор нерідко вдається до тавтологічних рим: *вино – вино, вина – вина, три – три*.

Особливістю аналізованих творів цього періоду є те, що часто у межах однієї поезії фіксуємо такі рими: *ночі – дівочі, ночі – дівочі, очі – ночі* („Ви дівочи сині очі”), *лежить – палить, шумить – палить, болить – палить* („Лік на похмілє”), *камерате – погуляти, гармати – камерате* („Жовнірська пісня”), *ночі – хочесь, очі – хочесь, клопоче – хочесь, сполочеш – хочесь* („На сім краснім божім сьвіті”) та інші.

У поемі „Гостинець з Боснії” маємо римування українського слова з іноземним: „На ворога, брате!” – „Innainte, frate!”.

Фіксуємо римування діалектних слів: *тобов – горов, нам тра – зима, дугов – прийшов, кров – головов* та інші.

На основі наведених даних спробуємо виділити спільні і відмінні форми у версифікації Ю. Федьковича та С. Воробкевича 70-х років ХІХ століття.

Обидва поети вдавалися у означений період до 8-складовика (4+4), 13-складовика (8,5,8,5) та 14-складовика з катренною схемою 8,6,8,6. С. Воробкевич, на відміну від Ю. Федьковича, звертався до різноскладових неврегульованих силабічних рядків у п'єсах. Частка силабо-тонічних творів у С. Воробкевича (12,25 %) є значно меншою, ніж у Ю. Федьковича (33,3 %). Спільними є лише 2 трискладові метри – це Амф4 та Амф4343.

Щодо строфіки, у поезіях превалюють строфічні твори (92 % – у обох авторів). Найбільше віршів написано катреном, причому у С. Воробкевича вони характеризуються неповним римуванням.

Як і у попередні роки, поети віддають перевагу точній римі (у Ю. Федьковича – 52 %, у С. Воробкевича – 81 %). Так, у Ю. Федьковича – рима здебільшого однограматична (61,6 %), а у С. Воробкевича – дієслівна (45 %).

Таким було віршування 70-х років Ю. Федьковича та С. Воробкевича, двох західно-українських однодумців та побратимів, творчість яких посіла помітне місце у літературному процесі другої половини ХІХ століття.

Література

1. Воробкевич С. І. Твори / С. І. Воробкевич. – Ужгород : Карпати, 1986. – 562 с.
2. Никоненко П. М. Сидір Воробкевич : Життя і творчість / П. М. Никоненко, М. І. Юрійчук. – Чернівці : Рута, 2003. – 208 с.
3. Півторак В. Віршування Ю. Федьковича 70-х років / В. Півторак // Буковинський журнал. – 2005. – № 4. – С. 202–210.
4. Півторак В. В. Поетика віршованих творів Юрія Федьковича : автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.01.06 – теорія літератури / В. В. Півторак. – Тернопіль, 2009. – 20 с.
5. Твори Ізидора Воробкевича : у 3 т. / І. Воробкевич. – Львів : Просвіта, 1909. – Т. 1. – 420 с.
6. Твори Ізидора Воробкевича : у 3 т. / І. Воробкевич. – Львів : Просвіта, 1911. – Т. 3. – 418 с.
7. Ткаченко А. Мистецтво слова (Вступ до літературознавства) : [підручник для гуманітаріїв] / А. Ткаченко. – К. : Правда Ярославичів, 1997. – 488 с.